

GEBED VOOR DE MIDDELBARE LEEFTIJD

Hugo Lambrechts-Augustijns

Heer, U weet beter dan ik zelf, dat ik ouder word. En dat er een dag komt, dat ik oud zal zijn. Bewaar me voor de noodlottige gewoonte te denken, dat ik over ieder onderwerp bij iedere gelegenheid mijn mening moet geven. Verlos me van de neiging andermans zaken op te knappen. Help me om bedachtzaam te zijn en niet humeurig: behulpzaam, maar niet bazig. Weerhoud me ervan eindeloze bijzonderheden te vertellen, geef me vleugels om snel ter zake te komen. Verzegel mijn lippen wat betreft mijn pijnen en kwaaltjes. Ze worden erger en met het klimmen der jaren neemt de lust toe ze steeds weer voor anderen te repeteren. Ik durf niet te vragen om een beter geheugen, maar wel om een toenemende nederigheid en minder zelfverzekerdheid, als mijn geheugen in strijd schijnt te zijn met het geheugen van anderen. Leer me de kostelijke les, dat ik me zo nu en dan ook wel eens kan vergissen. Laat me een beetje lief mogen blijven; niet een zuur, oud mens, maar iemand, die prettig en makkelijk is in de omgang. Geef me het vermogen iets goed te zien op onverwachte plaatsen en leer me talenten te ontdekken in mensen, bij wie ik dat niet verwacht had. En laat me, o Heer, ze dat dan ook eens vertellen. Amen.

Door de "Open Deur" gevonden in een Engels kerkblad en hier graag overgenomen.